

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

B. Silvester Conf. 26. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

donatus dimittitur. Nimirum, agebat ille ad alios, hoc est, in Veneris odium carnem edomare; simul carnem è sinu parabat producere, cum ecce piscem ostentat, jamque pisce suo magis mutus se ipsum damnat. Inambulabant aliàs animi causâ, & cadentes ex alto Rheni aquas arbitrabantur; cum geminas inibi animas volucrem indutas torqueri cognoverunt. Vix pro his ad aram fecerunt, & ad celos visæ sunt evolare. Cæterum CONRADVS p̄tiusquam obiret, GEBHARDO nobili adulescenti sedem suam infidenti vates fuit, seriò id post se facturum, quod nunc per ludum faceret. Dum ad aram sacrificat, delapsus araneus in calicem se infert, quid faceret? eodem poculo & vita & mors propinabantur. Bibit tamen, & imperterritus à sacris mensa accumbit. Ibi omnibus admirantibus ex ore araneus innoxius exit, merito pedem efferre jussus à mensâ, quem invocatus intulerat. *Ex Membran. Ecol. Cont.*

B, SILVESTER CONF.

26. Novembris.

Oculos & aures advertite omnes Veneris columbi, & quam vos in aliis, in vobis alii deperunt faciem, in aliena cum SILVESTRO contempla-mini. Auximi natus in Piceno vivebat, imò

imò moriebatur SILVESTER, forma-
rum elegantium idem amor atque
amator. Fortè sepulchrum vespillones
aperuerunt, adolescentis nobilitate &
divitiis inclyti, & formâ dum viveret ad
miraculum exculti. Hujus spectaculi
arbiter SILVESTER, cum occidisse
oculorum tam lucidas stellas, defluxis-
se turpiter aureos illos capillos, turba-
tam putore illam frontis serenitatem,
expirasse illam oris ambrosiam, illum
genarum dulcissimum risum, illum de-
nique, quo tota urbs ardebat, ignem
omnem in pauculos subsedisse cineres
videret; *heu mihi!* exclamavit, *nisi cum*
mente sanâ oculos etiam abstulit Venus, in
hoc speculo meum video vultum. Video pla-
nissimè. Sum, quod hic fuit: & vero erò
non multò post, quod hic est. Verba hæc
gemitus interruperunt, lacrimis dein-
ceps loquentibus. Jamque patriâ reli-
ctâ solus deflere incepit, quod cum
multis peccaverat. Mox hujus etiam
instituti socios invenit, quos undique
miraculis accivit tenuitque. Namque,
quos flendo ipse corrumpebat oculos,
reddidit aliis amissos, quamque bibe-
bat aquam, vinum aliis non semel vo-
luit esse. Denique quid multis? rectè
vivere à mortuo didicit. *Ex Ferrar.*